

Publicerad 2008-06-12 19:34 av Thommy

Mulen mjuk mot valkig hand

Värmen trycker, luften darrar,
grind till hagen ljudligt knarrar.
Hästen lunkar sakta fram
bredvid björkens vita stam.
Mulen mjuk mot valkig hand
ristad grov av tidens tand.
Smekning skön så kroppen rister,
vänskapen dom aldrig mister.

Ledd i tygel hästen gå,
diket fullt av blommor små,
doftar sött i bris från väst
där humlesurren hörs som mest.
Båda går som i en dröm
till ljud som hörs från hästens söm
som blandas upp i fågelns sång
en melodi dom hört en gång.

En doft av klart och iskallt vatten,
för bägge två är detta skatten.
Ur källans djup det sippra fram,
han sköljer hand från vägens damm.
Gräset tjockt och frodigt grönt
i hagens mitt som källan krönt,
han lossar hästens lädergrinna
och vandrar hem i aftons timma.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Thommy med Poeter.se id #12890 innehar upphovsrätten